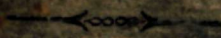

1. Win(c)kler, Reinhold Johann, 1767-181
Eesti-ma Ma-wäe söa-laulud / Üllespandud Jürri
kihhelkonna Öppetajat R[einhold] J[ohann] Winkler,
Keiserlikko Üllemade loaga, kes kolide Ülle Tartu-Linna
seätud. Tallinn, 1807 (Tallinn : J.H. Gressel)
15, [1] lk. ; 8ø 19 cm.
b16569039

EST.MF. 3650

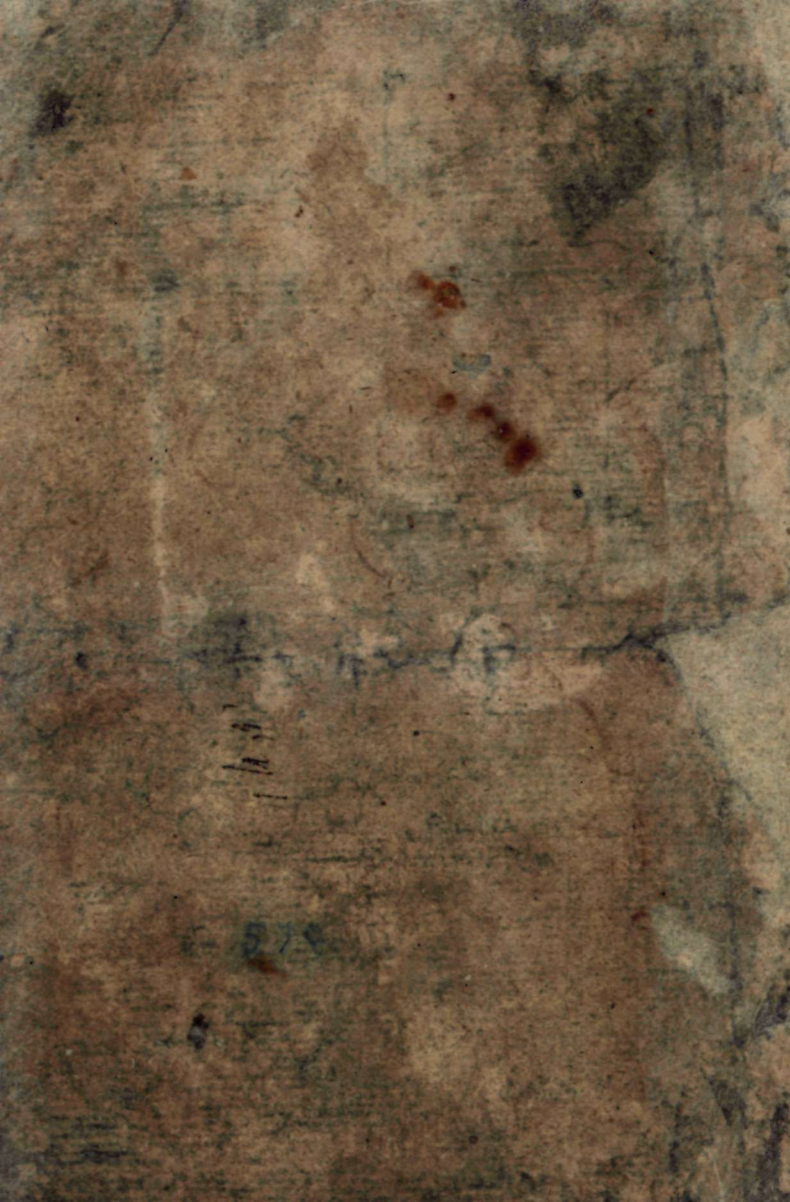
Eesti, ma Ma-wäe
sda, laulus.

Ullepandud
Jürri kihhellaonna ooperajast
K. J. Winkler.

Wiserlikko Ullemade loaga, kes kolide ülle Tartos
Linna seatud.

Tallinnas,
exüllitud Gresse, Kirjadega
1807 aastal.

Sda wasto walmistamisē aial.

Wifil: Warum sind der Thränen 2c.

Miks meil wessi silmas?
 Mis se kurwastus?
 Kas jo siin Ma-ilmas
 Woitnud kawwalus?
 Ei! mo armad wennab!
 Jummal ellab weel;
 Olgem agga wapprad,
 Siis saab keik heaks teal.

Waatkem ülles rõõmsast
 Issa pole weel!
 Omma laste waewast
 Polle tal hea meel.
 Kes siin rahho rikwad,
 Reid ta loppetab;
 Ja kes rahho noudwad,
 Reid ta õnnistab.

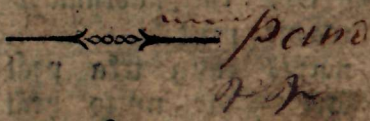
Waras sai surma
Merre pohja sees;
Sest ta mõtles kurja
Ommas süddames.
Langema ka peab
Uhke Pabilon;
Summal keik siin seab,
Ütleb Salomon.

Waat! Jehowa annab
Kuulda omma heält;
Waat! ta abbi, paistab
Meil jo üllewelt.
Meie Keisri Herra
Dn jo walmistud,
Et Ma ilma kärva,
Nüüd saaks lõppetud.

Oh, mo hing! siis tunne
Rahho waewaske!
Meie ello murre
Dn kui pimme õ.
Waat! se õ lääb möda,
Annab päwal maad;
Kui weel nuttab südda,
Siis jo rõõmsaks saad.

Kes siin agga otas
Õsel päwani,
Sellel päike paistab
Jälle õhtoni.

Ja se kirri ütleb,
Et, mis sünnib teäl,
Neile kashuks tulles,
Kannel öige meel.

2.

Jummalaga-jätmisse laul.

Wifil: Auf, auf! ihr Brüder und seyd stark ic.

Nüüd, mehhed, olgem tuggewad!
Üks kibbe tund on ka;
Meid kutsus sõtta sõa-heäl,
Ja keik, mis meil on armas weel,
Jääb meist nüüd järrele,
Jääb meist nüüd järrele.

Mei' ümber seisab hulgakest
Üks kallis rahwõke,
Ja Jummal on meid sellega
Jo kokkõlitnud werrega;
Nüüd temmast lahkume,
Nüüd temmast lahkume.

Siin andwad hallid wannemad
Kät nuttes poiale,
Seäl seiswad wennad, öed ka,

Ja sõbrad nabri-meestega,
Keif nutwad ärdaste
Keif nutwad ärdaste.

Ja oh! kui näotumaks läind
Se waene prudife.
Ja naeste kiska ikka peäl
Ja laste halle nutto heäl
Käib läbbi süddame,
Käib läbbi süddame.

Sepärrast, mehhed, ruttagem,
Ja wotkem lahkuda!
Se wiwitus, waat! agga teeb
Et südda wägga raskeks jääb,
Ja ei woi parrata,
Ja ei woi varrata.

Siis jäge Jummalaga nüüd!
Teil olgo kindel meel!
Ja uskuge, et Jummal teid
Näi hästi aitab, kui ka meid;
Sest ta on siin ja seal,
Sest ta on siin ja seal.

Tei' eest nüüd sõtta lähämme
Ja meie Keisri eest:
Se mõtte teeb meid tuggemaks,
Ja kautab ka futumaks

Keik kartust süddamest,
Keik kartust süddamest.

Et hoopligo siis waenlane!
Ja tulgo wihhaga!
Kui teie peäle mötleme
Siis löme wasto wappraste;
Ja Jummal meiega,
Ja Jummal meiega.

Kes langeb meie seltsi feest,
Se hüab surres weel:
„Oh, wennad, mehhed, woitlege!
Nüüd Isia:ma peäl' mötlege!“
Ja surres rõmoga
Ja surres rõmoga.

Kui waenlane siis hirmo saand,
Ja lahkeb igga poolt;
Siis tänname keik süddamest
Suurt Jummalat, kes teie eest
Ka heldest kannud hoolt,
Ka heldest kannud hoolt.

Nüüd jäge Jummalaga keik!
Teil olgo kindel meel!
Ja uskuge, et Jummal teid,
Ni hästi aitab, kui ka meid;
Sest ta on siin ja seal,
Sest ta on siin ja seal.

408 22 1/2 ...

Sää-laulud, marsi peäl laulda.

Wifil: Ergreife das Glas und stoß mit an! ic.

Nüüd mehhed, sötta! sötta nüüd!
Sest waenlasel on paljo süüd;
Se werri, mis ta raiskanud,
Se warra, mis ta risunud,
Nüüd taewa pole küssendab,
Ja temma wasto tunnistab.
Sepärrast, wennad, sötta nüüd!
(Keif lauljad)
Wennad, sötta nüüd!

Kus temma jälled tunnukse,
Seält näлга, katko leitakse,
Seäl waesed lapsed löpmatta,
Ja naeste-rahwas abbita,
Seäl wiimsed ride-hilbudke
Jo rahwa selgast kistakse.
Sepärrast, wennad, sötta nüüd!
(Keif lauljad)
Wennad, sötta nüüd!

Ei saddy aasta parranda
Mis temma rikkus tunniga;
Oh, hallid mehhed, nuttage!
Kus on nüüd teie waew ja tö?

Keik teie pöllud leinawad,
Ja teie maiad pöllewad.
Sepárrast, wennad, sötta nüüd!
(Keik lauljad)
Wennad, sötta nüüd!

Ei rahwas tulle Kirriko,
Se rõõwli auguks tehtud jo;
Ei labсед wäljal mängimas,
Need waesed on jo maggamas;
Ei weiksed tulle koiogi,
Need waenlastest jo tappeti.
Sepárrast, wennad, sötta nüüd!
(Keik lauljad)
Wennad, sötta nüüd!

Et Saksa=ma jo ikke al,
Sest surustab ta Preusši=maas,
Ja ruttas meie pole ka,
Ni tulle, kui ka mõõgaga;
Ka meie werd ta himmustas,
Ka meil ta otsa ahwardas.
Sepárrast, wennad, sötta nüüd!
(Keik lauljad)
Wennad, sötta nüüd!

Sepárrast, mehhed, ruttagem!
Ja nago müür keik seisagem!
On waenlan' õppind sõddamees,
Siis meil on õigus süddamees;

Ja tulles Kurja nouuga,
Ja Jummal söddib meiega.
Sepärrast, wennad, sötta nüüd!

(Keik lauljad)

Wennad, sötta nüüd!

Ja mehhed! ikka eddasi!
Siis waenlane lööb taggasi.
Kes õigust tallab jallaga,
Ja mängib teise ommaga,
Se mei' eest koiu ruttago
Ehk löpko, Jummal patrago!
Sepärrast, wennad, sötta nüüd!

(Keik lauljad)

Wennad, sötta nüüd!

4.

Wifil: Einst war ein Riese Goliath ic.

Üks suur mees olli ennemuist
Pitk Koljat nimmega;
Ja habbe olli süssi-must,
Ja juuksed mustad ka,
Ja temma silmad piirgasid
Et hundidki jo hirmusid.

Ja konti polest olli ta
Just nago hobbone;
Sest olli temma kartmatta

Ja üsbe koggone;
Ja su ka olli hirmus lai
Ja iggimeest ta kohhe löi.

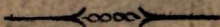
Wass-kubbar peas pealegi,
Kaud-rie selgas ka,
Ta näitis kurrat issegi,
Ehk pörgust ollewa.
Ja pigi-wars se olli wist
Kui longa-poom, üks pörge rüst.

Ni tulli temma allati
Iسرائيل laimama:
„Kus on teil meest, kes julgekski
„Mo wasto tappelda?
„Kes on ni julge, tulgo se
„Et löön ta fontid purrukske.“

Süis tulli seält üks lambrine,
Üks noor ja weike mees,
Sel polnud muud, kui keppike
Ja kiwwa poluna sees.
Se hüdis: minne, poe sa!
Jehowa nimmel tullen ma.

Ja wiskas kohhe lingoga
Ja pähhä, wata, ni,
Et mahhalanges walloga
Pitk Koljat silmili;
Süis wottis Lawet rahhoga
Ja peat ärraraiuda.

Kui waenlane siis surustab,
Siis wotta uskuda,
Et temmagi ni hirmo saab,
Kui Koljat häbbiga;
Ja woitle ni kui Lawet ka,
Siis woimust saad ehk kirmega.

5.

Wifil: Ein frohes Leben führen wir ic.

Res polle walmis sõale
Kui waenlan' peäle tulleb,
Ja tahhab hoida kõrwale
Kui abbi tarwis lähhab,
Se on üks ärrapõlgtud mees,
Tal andkem wõlki kätte,
Ehk naeste-rahwa seltsi sees
Ja kuddugo meil sukke.

Ja kui ta waenlast emalt näab,
Siis jooksko temma metsa,
Ja waatko, kuidas waenlan' teeb
Ja sugguwõrsal otša;
Ja isse waene kuuwago
Kui känd siis metsas ärra,
Et temmal, Jummal parrago,
Ei lapsi egga leiba.

Jääb temma agga paigale
 Kui waenlane jo liggi:
 No siis ta tehko noppeste
 Keik aitad, firstud lahti,
 Ja andko tänna wihokest,
 Ja home jälle rahha,
 Siis wiimse rie: hilbokest,
 Ja wimaks omma nahka.

Ja siis ta saatko kerjama
 Ni lapsed kui ka naese,
 Ja issat halli peaga,
 Ja emmat, kes on hair:
 Ja isse agga lõppego
 Siis omma häbbi tundes,
 Ja möda metsi hullugo,
 Täis kartust, nago jannes.

Oh hädda selle rahwale,
 Kel nisuggused mehed!
 Se langeb ja ei tousege,
 Et nutwad lapse-lapsed.
 Kui pu, mis ärrakoritud,
 Ni on se waene rahwas,
 Saab keikist ärrapõlgatud,
 Ja seisab ilka waewas.

Mis au ja kitus agga sel,
 Kes Issa-ma eest seisab,
 Ja kelle kindel mehhe-meel

End sõa aial näitab!
Ja on kui taewast kinkitud,
Keif waatwad temma peäle,
Ja sawad temmast kinnitud,
Ja kuulwad temma heäle.

Ja lähhab eele julgeste,
Ni kui üks Ingel taewast;
Keif teised tagga järrele,
Ei ükski holi waewast.
Ja lapsed, naesed, wannemad,
Keif tedda õnnistawad,
Ja nende silma-pisjarad
Ja kitust juttustawad.

Ja kui üks louder sõddib ta,
Sest Keisri eest ta woitleb;
Ja surma orgus kartmatta,
Sest omma maad ta kaitseb.
Kui kaljo on ta kindel meel,
Kui jõggi temma wahwus;
Ja surm ja hirm kâib temma eel,
Ja jälgedes on woimus.

Se waenlane saab rõhnutud
Ja langeb omma auks;
Ja rahwas, kes on peâstetud,
Se laulab tänno-laulo.
Ma-tiitred romustellewad
Et uored mehhed wahwad,

Handwritten notes:
K
Rõnnat
muhk
S
Kõhke

Ja nende hallid wannemad
Jo nouduvad pulma:road.

Ja oh! mis rõmo mehhele,
Kes Issa:maad on kaitsnud,
Ja omma suggu:rahvale,
Uut õnne walmistanud!
Keif lapsed temmast laulawad,
Keif auustawad tedda,
Ja nored, wannad, püawad
Tal jälle rõmo tehha.

Ja kui ta wanna ea sees
Ta: ilma mahhajättab;
Siis seisab murre: iggamees
Ja iggamees siis mu: d.
Ja rahwa palwed satawad
Ja hinge Loja ette,
Ja Inglise taewast annawad
Tal ello: kroni kätte.

Inglise laulu

7.

Gem agga Waprad
Lij's. Saad. Keit. heaver
a. l.
aathem

Water
D. F. W. M. W.
Water

Water
Don
Water

Water
Water
Water
Water
Water

Handwritten text in a cursive script, possibly a list or a set of instructions. The text is partially obscured by a horizontal line and is difficult to decipher due to fading and bleed-through.

Handwritten word or phrase, possibly a name or a title, located below the first section of text.

Handwritten text in a cursive script, continuing the list or instructions. The text is partially obscured by a horizontal line and is difficult to decipher due to fading and bleed-through.